

April-May 2024, Volume 12, Issue 1

Clinical Competency and Its Dimensions among Psychiatric Nurses in Razi Psychiatric Hospital in 2024

Sajjad Javanbakht¹, Mohammad Pourebrahimi², Mohammad Saatchi³, Zahra Tamizi⁴,
Reza Ahmadi Jirandeh¹, Mobina Sanaeipour¹,
Mohammadjavad Hosseinabadi-Farahani⁵⁻⁶

1- Master Student in Psychiatric Nursing, Student Research Committee, Department of Nursing, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran.

2- Assistant Professor, Nursing Faculty, Baqiyatallah University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

3- Assistant Professor, Health in Emergency and Disaster Research Center, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran.

4- Ph.D. in nursing, Clinical Research Development Center, Razi Psychiatric Hospital, University of social welfare and Rehabilitation sciences, Tehran, Iran.

5- Assistant Professor, Department of Nursing, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran.

6- Assistant Professor, Clinical Research Development Center, Rofeideh Hospital, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran.

Corresponding author: Mohammadjavad Hosseinabadi-farahani, Assistant Professor, Department of Nursing, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran.

E-mail: J.Hoseinabadi@gmail.com

Received: 3 March 2024

Accepted: 15 April 2024

Abstract

Introduction: Clinical competence is one of the requirements that nurses must have in clinical environments, especially psychiatric centers. This issue has a direct impact on the quality of nursing care. Therefore, this study was conducted to determine clinical competence, dimensions, and related factors in psychiatric nurses working in Razi Psychiatric Hospital in Tehran in 2024.

Methods: This descriptive-analytical cross-sectional study was conducted on 211 psychiatric nurses. The samples were selected by census method. The data was collected using a demographic information questionnaire and the "Clinical Competence of Mohtashmi Psychiatric Nurses" questionnaire. The data were analyzed using SPSS 25.

Results: The mean clinical competency score of the psychiatric nurses participating in the study was 147.20 ± 50.37 . The mean and standard deviation of general competence and specific competence of the psychiatric nurses participating in the research were 32.47 ± 5.34 , and 115.02 ± 16.03 , respectively. Also, the study results showed that participation in specialized psychiatric nursing courses has a significant relationship with clinical competence ($p=0.002$).

Conclusions: This study's results show that psychiatric nurses' clinical competence is at a good level, but more focus should be placed on the dimensions of their specialized clinical competence. Also, holding specialized psychiatric nursing courses during service can further improve the quality level of clinical competence of psychiatric nurses in caring for patients with psychiatric disorders. Therefore, it is suggested that nursing managers of medical centers pay attention and emphasize the holding of these courses for psychiatrists.

Keywords: Psychiatric nurse, Clinical competence, Nursing care, Psychiatric departments, Quality of care.

ابعاد شایستگی بالینی در روان پرستاران شاغل در مرکز آموزشی درمانی روانپزشکی رازی تهران در سال ۱۴۰۲

سجاد جوان بخت^۱، محمد پورابراهیمی^۲، محمد ساعتچی^۳، زهرا تمیزی^۴، رضا احمدی جیرنده^۱، مبینا ثنایی پور^۱،
محمدجواد حسین آبادی فراهانی^{۵-۶}

- ۱- دانشجوی کارشناسی ارشد روانپرستاری، کمیته تحقیقات دانشجویی، گروه پرستاری، دانشگاه علوم توانبخشی و سلامت اجتماعی، تهران، ایران.
- ۲- استادیار، دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله، تهران، ایران.
- ۳- استادیار، مرکز تحقیقات سلامت در حوادث و بلایا، دانشگاه علوم توانبخشی و سلامت اجتماعی، تهران، ایران.
- ۴- دکتری تخصصی پرستاری، مرکز توسعه تحقیقات بالینی، مرکز آموزشی درمانی تحقیقاتی روانپزشکی رازی، تهران، ایران.
- ۵- استادیار، گروه پرستاری، دانشگاه علوم توانبخشی و سلامت اجتماعی، تهران، ایران.
- ۶- استادیار، مرکز توسعه تحقیقات بالینی، بیمارستان توانبخشی رفیده، تهران، ایران.

نویسنده مسئول: محمدجواد حسین آبادی فراهانی، استادیار، گروه پرستاری، دانشگاه علوم توانبخشی و سلامت اجتماعی، تهران، ایران.
ایمیل: J.Hoseinabadi@gmail.com

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۲/۱۳ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۱/۲۷

چکیده

مقدمه: شایستگی بالینی یکی از الزاماتی است که پرستاران در محیط های بالینی بالاخص مراکز روانپزشکی باید داشته باشند. این موضوع تأثیری مستقیمی بر کیفیت مراقبت های پرستاری دارد. لذا این مطالعه با هدف تعیین میزان شایستگی بالینی و ابعاد آن در روان پرستاران شاغل در بیمارستان آموزشی درمانی روانپزشکی رازی تهران در سال ۱۴۰۲ انجام گردید.

روش کار: این مطالعه ای توصیفی تحلیلی از نوع مقطعی بر روی ۲۱۱ روان پرستار انجام شد. نمونه ها به روش تمام شماری انتخاب شدند. داده ها با استفاده از پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک و پرسشنامه "شایستگی بالینی روان پرستاران محتشمی" جمع آوری گردید. نتایج با استفاده از نرم افزار SPSS ورژن ۲۵ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته ها: میانگین نمره شایستگی بالینی روانپرستاران شرکت کننده در مطالعه $50/37 \pm 147/20$ بود. میانگین و انحراف معیار شایستگی عمومی، شایستگی اختصاصی روانپرستاران شرکت کننده در پژوهش به ترتیب $34 \pm 32/47$ ، $03 \pm 16/02$ ، $115/02$ بود. همچنین نتایج مطالعه نشان داد که شرکت در دوره های روان پرستاری تخصصی با صلاحیت بالینی ارتباط معناداری دارد. ($p=0/002$).

نتیجه گیری: نتایج این مطالعه نشان می دهد شایستگی بالینی روانپرستاران در سطح خوب می باشد، اما باید تمرکز بیشتری بر روی ابعاد شایستگی بالینی تخصصی آنها انجام گردد. همچنین، برگزاری دوره های روانپرستاری تخصصی در طول خدمت می تواند سبب ارتقاء بیشتر سطح کیفی شایستگی بالینی روانپرستاران در مراقبت از بیماران دارای اختلالات روانپزشکی گردد. لذا، پیشنهاد می گردد مدیران پرستاری مراکز درمانی، برگزاری این دوره ها را جهت روانپرستاران مورد توجه و تأکید قرار دهند.

کلیدواژه ها: روانپرستار، شایستگی بالینی، مراقبت پرستاری، بخش های روانپزشکی، کیفیت مراقبت.

مقدمه

با گذر زمان مراقبت‌های پرستاری به دلایلی مانند افزایش تعداد بیماران، کاهش پرستاران، تخصصی شدن نقش پرستاران و گسترش فناوری‌هایی که در مراقبت‌های پرستاری استفاده می‌شود، دستخوش تغییراتی شده است و مراقبت‌های پرستاری نسبت به گذشته پیچیده تر شده اند (۱). در حال حاضر و با توجه به وجود واحدهای درمانی مختص بیماران روان مشخص شده است که پرستاری از این بیماران با پرستاری از بیماری که مبتلا به بیماری‌های جسمی می‌باشد، تفاوت‌هایی دارد. روانپرستاری یک فرآیند بین فردی مراقبتی بین پرستار و بیمار است که در آن پرستار با مجموعه‌ای از دانش‌ها و مهارت‌های تخصصی در زمینه روان در جهت مراقبت مناسب و با کیفیت از بیمار پیش می‌رود (۲).

پرستاری شامل مراقبت‌های مختلف جسمی، روانی و معنوی می‌باشد و در سطوح مراقبتی مختلفی ارائه می‌گردد. در این بین، روانپرستاری به عنوان اولین حوزه از پرستاری بوده است که به شکل یک تخصص در پرستاری مطرح گردید. ترکیبی خاص و منحصر به فرد که با بهره‌گیری از تخصص و مهارت و مبتنی بر رویکرد همه جانبه، الگوی سلامتی را با استفاده از مشارکت افراد، اعضا خانواده و جامعه فراهم می‌نماید (۳). شایستگی‌های بالینی پرستار به عنوان مفهومی که نشان دهنده فعالیت موثر پرستار در حرفه خودش است، ترکیبی از دانش، مهارت‌های بالینی و نگرش‌ها می‌باشد (۴، ۵) که در روان پرستاران مواردی مانند ارتباط درمانی و مهارت‌های بهداشت روان مشخص تر می‌باشد (۶). شایستگی بالینی یک عامل در بهبود نتایج بیماران است، به طوری که پرستاران باید در یک محیط بالینی با شرایطی که وجود دارد، با صلاحیت لازم در حرفه پرستاری به بهترین نحو عمل کنند تا در نهایت مراقبت با بهترین کیفیت ارائه شود (۷، ۸). فارغ از نگاه کلی پیرامون شایستگی بالینی پرستاران، این مفهوم دارای تفاوت‌هایی در حوزه روانپرستاری می‌باشد و دلیل این تفاوت در ابعاد شایستگی بالینی، شرایط متفاوت و همینطور نیازهای خاص بیماران مبتلا به اختلالات روان می‌باشد که پرستار را بر این می‌دارد که با رویکرد خاص و همه جانبه به مراقبت از بیمار بپردازد. لازمه این نوع مراقبت پرستاری،

برخورداری از شایستگی بالینی و مختص روانپرستاران می‌باشد (۶، ۹).

شایستگی بالینی یکی از الزاماتی است که پرستاران در محیط‌های بالینی باید داشته باشند. شایستگی جزء اساسی مراقبت‌های پرستاری است و نقش مهمی در کیفیت خدمات ارائه شده توسط پرستاران ایفا می‌کند (۱۰). شایستگی بالینی علاوه بر تأثیری که بر کیفیت خدمات ارائه شده و پیامدهای بیماران دارد، پیامدهای مثبتی برای خود پرستاران نیز دارد. برای مثال طبق نتایج مطالعات انجام شده شایستگی بالینی با فرسودگی شغلی رابطه معکوس دارد (۱۱). بنابراین شناسایی عوامل تأثیرگذار بر شایستگی بالینی از اهمیت بسیاری برخوردار است (۱۲). عوامل متعددی می‌توانند بر شایستگی بالینی پرستاران مؤثر باشند (۱۳). از سوی دیگر، در مطالعات انجام شده، شایستگی بالینی پرستاران عمدتاً به صورت گروهی مورد بررسی قرار گرفته است، در حالی که تخصصی بودن حوزه روانپرستاری نیازمند بررسی اختصاصی شایستگی بالینی روانپرستاران با توجه به متفاوت بودن نوع مراقبت‌های پرستاری می‌باشد. علاوه بر این، مطالعات انجام گرفته بیشترین تمرکز خود را بر روی سطح و میزان شایستگی بالینی پرستاران و روانپرستاران قرار داده‌اند، این در حالی است که بررسی ابعاد شایستگی بالینی روانپرستاران نیز باید مورد بررسی قرار گیرد (۱۴-۱۷). ارزیابی مستمر شایستگی بالینی پرستاران یکی از مهم‌ترین اهدافی است که باید مورد توجه همه بیمارستان‌ها قرار گیرد (۱۰). پرستاران بهداشت روانی با افراد مبتلا به اختلالات روانی و کسانی که در معرض خطر این اختلالات هستند سر و کار دارند و حیطه کار آنها نیازمند دانش و تخصص خاص می‌باشد. (۱۸). این در حالی است که ما شاهد اشتغال کارشناسان و پرستارانی غیر از روان پرستاران در بیمارستان‌های روانپزشکی کشور هستیم. بنابراین بررسی شایستگی بالینی و ابعاد آن در روانپرستاران شاغل در بیمارستان‌های روانپزشکی از اهمیت بالایی برخوردار می‌باشد. بر این اساس، این مطالعه با هدف تعیین میزان شایستگی بالینی، ابعاد و عوامل مرتبط در روان پرستاران شاغل در بیمارستان آموزشی درمانی روانپزشکی رازی تهران در سال ۱۴۰۲ انجام گردید.

روش کار

این مطالعه توصیفی تحلیلی با رویکرد مقطعی طی دی ماه تا اسفندماه ۱۴۰۲ در مرکز آموزشی درمانی روانپزشکی رازی شهر تهران (امین آباد) انجام گردید. این بیمارستان به عنوان یکی از قدیمی ترین بیمارستان های اعصاب و روان کشور در سال ۱۳۹۷ شمسی تاسیس شد. یکی از دلایل اصلی انتخاب این مرکز آموزشی تک تخصصی بودن آن و ارائه خدمات تخصصی و مراقبت های روان پرستاری بود. با توجه به اینکه در این مطالعه از روش نمونه گیری تمام شماری استفاده شد، بنابراین تمام پرستاران شاغل در مرکز آموزشی روانپزشکی رازی جهت ورود به مطالعه انتخاب شدند ($n=240$) که در نهایت ۲۱۱ نفر پرسشنامه ها را تکمیل نمودند. جهت جمع آوری داده ها از پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک و شایستگی بالینی روانپرستاران محتشمی استفاده گردید. پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک شامل ۱۱ سوال مربوط به سن، جنس، تأهل، سابقه خدمت به صورت کلی و در بیمارستان رازی، نوع استخدام، تحصیلات، سمت فعلی، رضایت از حقوق دریافتی، سابقه شرکت در دوره های مختص روان پرستاری و دوره های آموزشی بالینی پرستاری بود. پرسشنامه شایستگی بالینی روان پرستاران محتشمی، شامل ۳۶ عبارت می باشد که برای نمره دهی از مقیاس لیکرت پنج واحدی استفاده گردید. این پرسشنامه شایستگی بالینی روان پرستاران را در دو حیطه عمومی با ۸ عبارت و حیطه اختصاصی با ۲۸ عبارت می سنجد. نمرات به دست آمده حداقل ۳۶ و حداکثر ۱۸۰ می باشد. پرستارانی که ۰-۲۵٪ (۳۶-۷۲) از حداکثر امتیاز را دریافت کنند در سطح پایین یا ضعیف، پرستارانی که ۲۵-۵۰٪ (۱۰۸-۱۳۶) از حداکثر نمره را دریافت کنند در سطح متوسط، پرستارانی که ۵۰-۷۵٪ (۱۴۴-۱۸۰) از حداکثر نمره را دریافت کنند در سطح خوب و پرستارانی که ۷۵-۱۰۰٪ (۱۸۰-۲۱۶) از حداکثر نمره را دریافت کنند در سطح بسیار خوب شایستگی بالینی قرار دارند. شاخص روایی محتوایی (CVI) ۰/۸۵ و ضریب نسبی روایی (CVR) ۰/۸۷ بود. باشد. آلفای کرونباخ ۰/۸۲۱ و مقدار ضریب همبستگی درون رده ای برای دو بار تکرار پرسشنامه خودارزیابی $ICC=0.992$ گزارش شده بود (۱۹).

پس از دریافت مجوزهای لازم و دریافت کد اخلاق از معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم توانبخشی و سلامت اجتماعی به شماره IR.USWR.REC.1402.134، تیم تحقیق با مراجعه به محیط پژوهش، اقدام به جمع آوری داده ها نمود. پژوهشگران در ابتدای شیفت های کاری صبح و عصر با مراجعه به بخش محل کار روانپرستاران، ضمن معرفی خود و شرح اهداف و موضوع پژوهش با دادن اطمینان از بی نام بودن پرسشنامه ها و همچنین اخذ رضایت نامه کتبی پرستاران، پرسشنامه ها را در اختیار آن ها قرار دادند تا توسط آن ها تکمیل شود و در صورت عدم امکان در زمان مراجعه، پرسشنامه ها در پایان شیفت یا روز بعد جمع آوری شد.

تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS25 انجام شد. آمار توصیفی شامل فراوانی (درصد)، میانگین $\pm$ انحراف معیار بود. برای بررسی نرمال بودن توزیع داده ها در متغیرهای مورد بررسی از شاخص کشیدگی و چولگی استفاده شد. برای بررسی ارتباط بین متغیرهای کمی از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد. برای مقایسه متغیرهای پژوهش بین گروه های پژوهش به تفکیک و خصوصیات دموگرافیک از آزمون تی مستقل و آنوا استفاده شد. مقدار احتمال کمتر از ۰/۰۵ به عنوان معنادار آماری در نظر گرفته شد.

یافته ها

در این مطالعه، میانگین و انحراف معیار سن، سابقه خدمت و سابقه خدمت پرستاران شرکت کننده در پژوهش به ترتیب $38/45 \pm 8/42$ ، $13/55 \pm 8/24$ و $10/17 \pm 8/24$ بوده است. اطلاعات دموگرافیک روانپرستاران شرکت کننده در جدول ۱ نمایش داده شده است. همچنین، میانگین و انحراف معیار شایستگی عمومی، شایستگی اختصاصی و نمره کلی شایستگی بالینی پرستاران شرکت کننده در پژوهش به ترتیب $32/47 \pm 5/34$ ، $115/02 \pm 16/03$ و $147/20 \pm 50/37$ بود (جدول ۲). از میان متغیرهای جمعیت شناختی، شرکت در دوره های روان پرستاری تخصصی با صلاحیت بالینی دارای ارتباط معناداری بود ($p=0/002$). (جدول ۳).

جدول ۱: اطلاعات دموگرافیک روانپرستاران شاغل در مرکز آموزش درمانی روانپزشکی رازی شهر تهران

متغیر	فراوانی	درصد	متغیر	فراوانی	درصد
جنسیت	مرد	۸۶	۵۹/۲	متاهل	۱۶۹
	زن	۱۲۵	۴۰/۸	غیرمتاهل	۴۲
وضعیت استخدام	رسمی	۱۲۲	۵۷/۸	کم	۱۶۱
	پیمانی	۸۰	۳۷/۹	متوسط	۵۰
	سایر	۹	۴/۳	زیاد	-
تحصیلات	کارشناسی	۱۹۱	۹۰/۵	پرستار	۱۹۹
	کارشناسی ارشد و بالاتر	۲۰	۹/۵	سرپرستار	۱۲
	۱ الی ۶ سال	۵۲	۲۴/۶	۱ الی ۶ سال	۱۰۳
سابقه خدمت (سال)	۷ الی ۱۲ سال	۶۴	۳۰/۳	۷ الی ۱۲ سال	۳۷
	۱۳ الی ۱۸ سال	۳۰	۱۴/۲	۱۳ الی ۱۸ سال	۳۲
	۱۹ سال و بیشتر	۶۵	۳۰/۸	۱۹ سال و بیشتر	۳۹
شرکت در دوره های آموزشی مختص روانپرستاری	بله	۱۹۲	۹۱	بله	۱۴۷
	خیر	۱۹	۹	خیر	۶۴

جدول ۲: میانگین، انحراف معیار و دامنه شایستگی بالینی و ابعاد آن در روانپرستاران شاغل در مرکز آموزش درمانی روانپزشکی رازی شهر تهران

متغیر	میانگین	انحراف معیار	دامنه
شایستگی عمومی	۳۲/۴۷	۵/۳۴	۴۰-۱۴
شایستگی اختصاصی	۱۱۵/۰۲	۱۶/۰۳	۱۴۰-۵۶
نمره کل شایستگی بالینی	۱۴۷/۵۰	۲۰/۳۷	۱۸۰-۷۰

جدول ۳: میانگین و انحراف معیار شایستگی بالینی و ابعاد آن به تفکیک شرکت در دوره تخصصی روان پرستاری

متغیر	میانگین	انحراف معیار	بله		P value
			میانگین	انحراف معیار	
شایستگی عمومی	۳۰/۵۷	۵/۴۹	۳۲/۶۶	۵/۳۱	۰/۱۰۶
شایستگی اختصاصی	۱۰۳/۱۰	۱۹/۸۹	۱۱۶/۲۰	۱۵/۱۵	۰/۰۰۱
نمره کل شایستگی بالینی	۱۳۳/۶۸	۲۴/۸۷	۱۴۸/۸۶	۱۹/۴۲	۰/۰۰۲

بحث

این مطالعه با هدف تعیین میزان شایستگی بالینی و ابعاد مرتبط در میان روان پرستاران شاغل در مرکز روانپزشکی رازی تهران انجام شد. نتایج حاصل شده نشان داد که حدود ۶۰/۱۹ درصد پرستاران سطح شایستگی بالینی خود را خیلی خوب ارزیابی کردند. نتایج بدست آمده همسو با نتایج مطالعه فتاح احری و همکاران (۲۰۲۱) در پرستاران شاغل در بخش های روان پزشکی بود که ۶۱/۹ درصد پرستاران سطح شایستگی بالینی خود را خیلی خوب گزارش کرده بودند (۱۸). همچنین در مطالعه کرمی نیا و همکاران (۲۰۲۰) نیز حدود ۷۰ درصد پرستاران دارای شایستگی بالینی خوب بودند (۱۷). در مطالعه محتشمی و همکاران (۲۰۱۵) نیز ۷۸/۲

درصد روان پرستاران سطح شایستگی بالینی خود را در حد خیلی خوب ارزیابی کردند (۱۹). نتایج مطالعات ذکر شده نشان از بالا بودن سطح شایستگی بالینی روان پرستاران دارد. از جمله دلایل این یافته می توان به وجود برنامه های آموزشی مناسب، وجود برنامه های ارتقای کیفیت و ارزیابی کیفیت خدمات ارائه شده مطلوب در بیمارستان ها و وجود برنامه های آموزشی حین خدمت با کیفیت اشاره کرد. همچنین از آنجایی که این پرستاران بیشتر مسئولیت مراقبت از بیماران مبتلا به اختلالات روان پزشکی را بر عهده دارند، امکان ایجاد شرایط غیرقابل پیش بینی و پیچیده در حین مراقبت از این بیماران وجود دارد که فرصتی را برای پرستاران فراهم می کند تا سطح مهارت های

مختص روان پرستاری ارتباط معناداری با شایستگی بالینی داشت به این صورت که پرستارانی که در این دوره ها شرکت کرده بودند، شایستگی بالینی بالاتری را کسب کرده بودند. برگزاری دوره های مرتبط با روان پرستاری می تواند باعث انتقال دانش به روز در رابطه با مراقبت از افراد مبتلا به اختلالات روانی به پرستاران شود و از این طریق سطح شایستگی بالینی آنها را ارتقا دهد.

از محدودیت های این مطالعه تکیه بر اطلاعاتی بود که با استفاده از پرسشنامه و به روش خودگزارش دهی از پرستاران بدست می آمد. همچنین حالات روحی و ذهنی پرستاران نیز می توانست بر پاسخ های آنها مؤثر باشد که کنترل آن توسط پژوهشگران ممکن نبود. همچنین، مطالعه ی حاضر فقط بر روی پرستاران شاغل در بیمارستان روانپزشکی رازی تهران انجام شد که می تواند تعمیم نتایج را محدود سازد.

نتیجه گیری

میزان شایستگی بالینی اکثریت پرستاران شرکت کننده در مطالعه در سطح خیلی خوب قرار داشت. برگزاری و تشویق روانپرستاران جهت شرکت در دوره ای تخصصی روانپرستاری می تواند سبب حفظ و ارتقاء این موضوع گردیده و تضمینی جهت ارائه مراقبت تخصصی پرستاری با کیفیت برای بیماران مبتلا به اختلالات روان باشد.

پژوهش حاضر فقط بر روی پرستاران شاغل در مرکز آموزشی - درمانی روانپزشکی رازی تهران انجام شده است لذا توصیه می شود در مطالعات بعدی، پرستاران شاغل سایر مراکز و در نقاط مختلف کشور مورد بررسی قرار گیرند تا تعمیم پذیری افزایش یابد.

سپاسگزاری

این مقاله منتج از طرح تحقیقاتی به شماره ۳۰۴۰ مصوب معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم توانبخشی و سلامت اجتماعی مورخ می باشد. در این راستا، تیم تحقیق از کلیه مسئولین محترم معاونت، ریاست محترم مرکز آموزشی روانپزشکی رازی و تمامی پرستارانی که در این مطالعه شرکت کردند، صمیمانه تشکر می نماید.

تضاد منافع

نویسندگان این مقاله اعلام می دارند که در نگارش این مقاله هیچ گونه تضاد منافی وجود ندارد.

خود را ارتقا دهند (۱۹).

در مطالعه فعلی حدود ۹۱ درصد پرستاران سابقه شرکت در دوره های مختص روان پرستاری را داشتند که می تواند یکی از دلایل مطلوب بودن سطح شایستگی بالینی در شرکت کنندگان باشد. از دلایل دیگر این یافته می توان به سابقه خدمت کلی و سابقه خدمت در مرکز رازی پرستاران شرکت کننده در این پژوهش (به ترتیب ۱۳/۵۵ و ۱۰/۱۷) اشاره کرد. در واقع، پرستاران باتجربه تر در انطباق با موقعیت های مختلف بهتر عمل می کنند و انتظار می رود شایستگی بالاتری داشته باشند. مدل بنر همچنین نشان می دهد، که شایستگی پس از تجربه طولانی مدت در یک حرفه قابل دستیابی است (۱۹). اما از آنجایی که میزان شایستگی بالینی پرستاران در برخی از مطالعات ذکر شده (۱۷، ۱۹) بالاتر از سطح شایستگی بالینی پرستاران شرکت کننده در این پژوهش است، نشان می دهد که همچنان باید جهت ارتقای بیشتر سطح شایستگی بالینی برنامه ریزی های بیشتری صورت گیرد.

در مورد شایستگی بالینی نتایج مطالعه فعلی نشان داد که متغیرهای دموگرافیک سن، جنسیت، وضعیت تأهل، وضعیت استخدام، سابقه خدمت کلی و سابقه خدمت در مرکز رازی، تحصیلات، سمت، رضایت از حقوق دریافتی، شرکت در دوره اخلاق و دوره بالینی پرستاری با شایستگی بالینی ارتباط معناداری وجود ندارد. در مطالعه فتاح اهری و همکاران (۲۰۲۱) نیز متغیرهای مستقل (سن، معدل تحصیلی، سابقه کل پرستاری، سابقه روان پرستاری) با صلاحیت بالینی پرستاران ارتباط معناداری نداشتند (۱۸). در مطالعه کریمی نیا و همکاران (۲۰۲۰) نیز بین شایستگی بالینی و جنسیت، وضعیت تأهل، سطح تحصیلات و تعداد فرزندان ارتباط معناداری دیده نشد (۱۷). اما در برخی از مطالعات ارتباط معناداری بین شایستگی بالینی و سن و سابقه خدمت پرستاران و وضعیت استخدامی (رسمی و پیمانی) مشاهده شده است (۲۰، ۲۱). عدم وجود ارتباط معنادار بین سن و سابقه خدمت با شایستگی بالینی می تواند به علت شرکت پرستاران جوان و با سابقه کار پایین در مطالعه فعلی باشد که باعث حذف اثر این متغیرها شده باشد. عدم وجود ارتباط معنادار بین وضعیت استخدامی و شایستگی بالینی نیز می تواند به دلیل کم بودن افراد با وضعیت استخدامی طرحی، شرکتی و قراردادی نسبت به سایر مطالعات باشد. در بین متغیرهای دموگرافیک فقط شرکت در دوره های

References

1. Willman A, Bjuresäter K, Nilsson J. Newly graduated nurses' clinical competencies and need for further training in acute care hospitals. *Journal of clinical nursing*. 2020;29(13-14):2209-20. <https://doi.org/10.1111/jocn.15207>
2. Wiklund Gustin LJJoQSoH, Well-being. « Being mutually involved in recovery». A hermeneutic exploration of nurses' experiences of patient participation in psychiatric care. 2021;16(1):2001893. <https://doi.org/10.1080/17482631.2021.2001893>
3. Lockyer J, Carraccio C, Chan MK, Hart D, Smee S, Touchie C, et al. Core principles of assessment in competency-based medical education. *Medical teacher*. 2017;39(6):609-16. <https://doi.org/10.1080/0142159X.2017.1315082>
4. Moyo N, Jones M, Gray R. What are the core competencies of a mental health nurse? A concept mapping study involving five stakeholder groups. *International journal of mental health nursing*. 2022;31(4):933-51. <https://doi.org/10.1111/inm.13003>
5. Fukada M. Nursing Competency: Definition, Structure and Development. *Yonago acta medica*. 2018;61(1):1-7. <https://doi.org/10.33160/yam.2018.03.001>
6. Sheikhabaeddinzadeh E, ashktorab t, sadat-hosseini as. Clinical competence of psychiatric nurse: A concept analysis in Rodgers' evolutionary method. *ijpn*. 2020;8(2):86-103.
7. Manoochehri H, Imani E, Atashzadeh-Shoorideh F, Alavi-Majd A. Competence of novice nurses: role of clinical work during studying. *Journal of medicine and life*. 2015;8(Spec Iss 4):32-8.
8. Coyne E, Calleja P, Forster E, Lin FJNET. A review of virtual-simulation for assessing healthcare students' clinical competency. 2021;96:104623. <https://doi.org/10.1016/j.nedt.2020.104623>
9. Ghasemi K, Hosseini MA, A'Zodi P, Fallahi-Khoshknab M, Khanke HR, Majdzadeh SR. The Effect of Tacit Knowledge Transfer on Nursing Clinical Competency. *USWR*. 2012;12(0):8-13.
10. Faraji A, Karimi M, Azizi SM, Janatolmakan M, Khatony A. Evaluation of clinical competence and its related factors among ICU nurses in Kermanshah-Iran: A cross-sectional study. *International journal of nursing sciences*. 2019;6(4):421-5. <https://doi.org/10.1016/j.ijnss.2019.09.007>
11. Soroush F, Zargham-Boroujeni A, Namnabati M. The relationship between nurses' clinical competence and burnout in neonatal intensive care units. *Iranian journal of nursing and midwifery research*. 2016;21(4):424-9. <https://doi.org/10.4103/1735-9066.185596>
12. Bench S, Crowe D, Day T, Jones M, Wilebore S. Developing a competency framework for critical care to match patient need. *Intensive & critical care nursing*. 2003;19(3):136-42. [https://doi.org/10.1016/S0964-3397\(03\)00030-2](https://doi.org/10.1016/S0964-3397(03)00030-2)
13. Yanhua C, Watson R. A review of clinical competence assessment in nursing. *Nurse education today*. 2011;31(8):832-6. <https://doi.org/10.1016/j.nedt.2011.05.003>
14. Bahreini M, Moattari M, Kaveh MH, Ahmadi F. A Comparison Of Nurses' Clinical Competences In Two Hospitals Affiliated To Shiraz And Boushehr Universities Of Medical Sciences: A Self-Assessment. *IJME*. 2010;10(2):101-10.
15. Cruickshank JF, MacKay RC, Matsuno K, Williams AM. Appraisal of the clinical competence of registered nurses in relation to their designated levels in the Western Australian nursing career structure. *International journal of nursing studies*. 1994;31(3):217-30. [https://doi.org/10.1016/0020-7489\(94\)90048-5](https://doi.org/10.1016/0020-7489(94)90048-5)
16. Cusack E, Killoury F, Nugent LE. The professional psychiatric/mental health nurse: skills, competencies and supports required to adopt recovery-orientated policy in practice. *Journal of psychiatric and mental health nursing*. 2017;24(2-3):93-104. <https://doi.org/10.1111/jpm.12347>
17. Karaminia MH, Parchehpafieh S, Maleki S, Amirkhani A. Nurses' clinical competence in psychiatric wards of selected hospital of University of Behzisti & Tavanbakhshi, 2018-2019. *iau-tmuj*. 2020;30(3):332-40. <https://doi.org/10.29252/iau.30.3.332>
18. fattah ahari A, Fallahi khoshknab M, Rahgoi A, Hosseinzadeh S. Evaluation of Psychiatric Nursing Clinical Competencies in Nurses Working in Razi Psychiatric Hospital affiliated to the University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences from the Viewpoints of themselves and their Head-Nurses in 2019. *IJNR*. 2021;16(2):89-97.
19. Mohtashami J, Rahnam H, Farzinfard F, Talebi A, Atashzadeh-Shoorideh F, Ghalenoe M. A Survey of Correlation between Professional Identity and Clinical Competency of Psychiatric Nurses. *Open Journal of Nursing*. 2015;05:765-72. <https://doi.org/10.4236/ojn.2015.59080>
20. Montazeri M, Rahgoi A, Fallahi M, Vahedi M. The Relationship Between Clinical Competence and Moral Courage of Nurses in Intensive Care Units of Hospitals Affiliated to Tehran University of Medical Sciences: A Multicenter Cross-Sectional Study. *jcnursing*. 2022;15(4):11-20.
21. Faraji A, Karimi S, Ghobadi A, Abdi A. Evaluation of the clinical competency level among nurses working in Kermanshah University of Medical Sciences affiliated hospitals %J *International Journal of Biomedicine and Public Health*. 2019;2(1):1-7.